

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonæ, 1673

Dubium 34. An Religiosus vivens in Monasterio relaxato, sit tutus in
conscientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

& sic faciendi, manet etiam in statu dā-
nationis, ita Nav. in man. c. 12. n. 50.

Nec juvat, quod aliqui communiter 3
dicunt, se sic esse professos, & non ha-
buisse intentionem, se aliter obligandi,
tunc enim eorum Professio est nulla, ut si
quis profitetur cum reservatione pensio-
nis, vel partis bonorum tractanda, & ex-
pendenda independenter à voluntate, &
licentia sui Superioris.

Ita Maior. in 4. d. 38. quest. 20. ubi dicit,
talem teneri de novo profiteri, & sic sup-
ponit ejus Professionem nullam. Ita etiā
Layman. in theol. mor. lib. 4. tract. 5. cap.
6. Ubi ait, hunc, qui talem Religionem
vovit, non solum non teneri, sed etiam
non posse illam ingredi, quin etiam post
Professionem posse ab ea egredi. Quod
Gordon. in theol. mor. lib. 6. q. 5. c. 34 pu-
tat probabile, licet dicat probabilius esse
contrarium, & tales Professiones adhuc
valere. Ratio mea est, quia licet verbo
tenus in eis promittantur essentialia, illa
tamen promissio resolvitur in eorundem
negationem, & sic non modò nihil pro-
mittitur sed etiam animus assumitur fa-
ciendi prorsus contrarium, sic enim dici-
tur in eiusmodi Professionibus, ego pro-
mitto obedientiam, paupertatem &c.
prout observatur in hoc Monasterio.
Quæ propositio in istam resolvitur. Ego
promitto, me neq; velle obedire, neque
paupertatem servare, sicut nullus est in
hoc Monasterio, qui obediat, vel pauper-
tatem seruet, quod quàm sit ridiculum,
nemo non videt. Quis enim v.g. dicat,
hunc obligari ad ieiunandum, vel absti-
nendum, qui hoc votum fecerit, pro-
mitto jejunare, & abstinere in Quadra-
gesima, sicut jejunant, & abstinent Cal-
vinistæ, vel Lutherani illo sacro tem-
pore. Non nihil autem simile faciunt, qui
profitentur in Monasterijs de quibus lo-
quimur

pior fuit vel mortuus, vel mutilatus, seu
etiam deformatus, Prælati, qui sic cor-
recti, vel corrigi iulsi, sit irregularis,
ut si qui non iratus. 17. quest. 1. Gloss. eod.
Hercel. v. homicidium. cas. nu. 21. Navar.
in man. cap. 27. nu. 220. & seq. Suar. & alij
estimantes, quod etiam Prælati non
cessent in sua correctione, non desi-
nam contrahere irregularitatem, si
ante sequitur deformatio, quod si etiam
equa correctione, quantò fortius ex-
cessu & excedente.

D U B. XXXIV.

Magisterius vivens in Monasterio relaxa-
to sit tutus in conscientia?

Ad c. 25. sect. 3.

S U M M A R I U M.

Magisterius potest dici relaxatum duobus
modis.
1. Monasterio, in quo non servantur essentialia
voti.
2. Monasterio, in quo servantur sola essentialia,
sed non rursus.
3. Monasterio, in quo aliqua pars observantiarum
relaxata.

Magisterius potest dici relaxatum ali-
quod Monasterium esse relaxatum,
semper vel sic, ut nec essentialia in eo
servantur, vel sic ut servantur quidem
essentialia, sed ceteræ observan-
tiæ regulares sint penitus extinctæ. Et
quoniam quantum ad eum, qui vivit in Mo-
nasterio primo modo relaxato, non po-
tuit dici ullo modo tutus in conscientia,
quod hoc ipso, quod non servat essentia-
lia, violat vota & Professionem, & quia
votum & durat in voluntate sic vivendi,

REGIA
LARIUM
T
INTARIA
EGILAS
LLARIS
TOLICE
III

quimur, & consequenter ad nihil se obligant, ac simpliciter nulla est, & falsa eorum Professio. Facit, quia ut Professio valeat, debet omitti non solum in Monasterio, sed sub Regula approbata, seu statu vitæ approbato ab Ecclesia, status autem talium Monasteriorum non modo non est approbatus, sed reprobatus. *cap. non dicatis 12. q. 1. cap. cum ad Monasterium. de stat. mon. &c.* Ergo Professio in eis facta est nulla. Et quia sic professi non desinunt tamen occupare talia Monasteria, & eorum bona abligurire, hinc dici debent esse in statu damnationis, quia defraudant Ecclesiam & suum Ordinem, (si tamen suum) vivendo ex ejus bonis, ad quæ tamen jus nullum habent.

5 Quantum verò ad eum, qui vivit in Monasterio relaxato secundo modo, in quo scilicet servantur essentialia solum, *Crot. de Montefer. in cap. ad nostram. de apel. numer. 13.* sic respondet: Religiosi non excusantur ob collapsam regulam, si non servantur, prout sunt originaliter instituta, ut inquit *Dom. Anton. in cap. causam. de elect. Vbi subdit, quod hodie multi Monachi ob hoc ad domum Diaboli vadunt.* Ita etiam tenent *Asfor p. 2. inst. lib. 11. cap. 11. q. 11. & Valent. 2. 2. d. 10. quest. 4.* dicentes, hunc esse in statu peccati mortalis, qui non vult servare, nisi tria vota. Ita similiter *Angel. v. Religiosus. num. 27. Sylv. v. Religio. 1. quest. 12. Tabien. eod. v. quest. 4. Astenf. in sum. lib. 6. tit. 47. a. 1. q. 3. S. Antonin. 3. p. tit. 16. c. 1. §. 1. Caiet. 2. 2. q. 186. a. 2. Sanch. in op. mor. lib. 6. cap. 4.* Et alij affirmantes, hunc item esse in statu mortalis, qui non habet animum, seu qui deposuit animum tendendi ad perfectionem, vel qui habet propositum, non servandi ulla statuta, seu observantias Ordinis, ad perfectionem conducentes, quamvis alias non obligent sub mortali. Ita item *Alexand. de*

Alex. apud Angel. Religiosus. n. 31. Respondet obiectionibus seu excusationibus, quæ prætenduntur ex consuetudine Monasterij, vel intentione proficiendi, quia inquit, qui proficitur, non proficitur consuetudinem, sed Regula. Ergo non potest se consuetudine tueri, sed neque etiam intentionem quam habuit dum profitebatur, sed obligandi ad plura, quàm ad essentialia, quia licet ita explicite iudicetur, merito tamen, & ex quadam consequentia obligavit se ad alias observantias contentas in sua Regula, quia qui vult proficere, seu antecedens, v. g. esse frater minor, censetur velle & se obligare ad observantias, scilicet ad observantias vândam Regulam minorum, quæ consistit in solis votis essentialibus, quibus omnes Religiosi essent unius & eadem Ordinis, sed in multis alijs, quæ licet accidentalia, si comparentur, ad communia sunt tamen propria, & essentialia, si comparentur ad hunc Ordinem in particulari. Et hæc Doctrina tenent eisdem *Alex. & Angel.* citato, cum habet etiã quoad simpliciores Religiosos qui ex simplicitate, seu puritate putabant (dum profitebantur regulam sui Ordinis ad alia non obligantia) gratiã fratres comedunt carnes, sicut *Sancti Benedicti Panor. (magnus) se lumen eiusdem Ordinis. Sancti Bernardi in cap. cum ad Monasterium. de stat. mon. de cons. S. Antonin. 3. p. tit. 16. c. 1. §. 1. Navarr. in man. cap. 12. nu. 7. arg. cap. quia circa, de consang. Et *Angel. Monachus n. 11.* excusant & respondunt impune ibi carnes comedi, quia ipsi isti præsentis fratres qui eis utuntur fuerunt*

fuerant Auctores huius relaxationis, nec
 apparet, ex qua cavea sit facta, possunt
 numerare, quod ex rationabili. Secus
 corruptela, quia tunc non est locus
 excusationis per cap. cum tanto de consu.
 Igitur ad hoc, ut excusetur, qui non
 observantiam aliquam sui Ordinis,
 g. abstinentiam carni in Ordine
 S. Benedicti duo conjunctim requi-
 rantur, nempe ut ipse non sit Author
 huius relaxationis, sed vel ab immemo-
 riali vel saltem à longo tempore sit in-
 ducta, & secundò, ut sit certum, vel
 altem non constet ex corruptela fuisse
 dictam, idemque per proportionem di-
 vide uti linearum, si non surgitur ad
 minutum hora debita, & in Regula
 scripta, & similibus observantijs
 maius momenti.

DUB. XXXV.

Religiosi viventes in Monasterio rela-
 xato, possunt obligari ad reforma-
 tionem?

Ad idem Cap. 25.

SUMMARIUM.

Religiosi an possint obligari ad strictiorem vitam
 tractatur & seq.
 Quando dividitur conventus circa reformatio-
 nem amplectendam, pars minor debet se con-
 formare maiori.
 Quæ vivit vitam communem ad quid obligatur.
 Monachorum dissidere à suo toto, turpe.
 Vita antecedenti Regularis obligatur ad futura
 servata sui Ordinis.
 Quis aliquis teneatur servare reformationem,
 solum intra Monasterium opinio revocanda.
 Licentia licentiarum detrectantes reformationem,
 quam ad eam cogere.
 In Monasterio relaxato possunt omnes obligari
 ad essentialia.

- 14 Non tamen ad absolutam reformationem.
- 15 Nisi in quibusdam casibus.
- 17 Qui ibi referuntur. De quo & exemplum alle-
 gatur & 25.
- 19 Monasterium potest tolli ab his, qui scandalosè
 in eo vivunt.
- 24 Aliqui Reges fuerunt solius suis exturbati propter
 vitia.
- 27 Monasteria non possunt dari, nisi Religiosis ejus-
 dem Ordinis.
 Quod probatur iuribus, rationibus, exemplis
 & revelatione ibid & seq.
- 34 Religiosi honestè viventes non possunt obligari ad
 observantias antiqui rigoris.
- 35 Fallit respectu quarundam & seq.
- 39 Quæ vera reformatio, & qui verè reformati.
- 40 Mundum duplicem faciebat Plato.

Affirmat Gloss. cap. ante triennium. d.
 31. cap. unc. de stat. mon. in 6. quod
 omnes eod. de Reg. iur. Archidiacon. cap. gesta.
 d. 74. Præposit. cap. cit. ante triennium Abb.
 c. ad nostram. de appell. Nerut. cap. & alii eod.
 Joan. Andr. cap. Ioannes. de Regul. Vin-
 cent. c. super eo. eod. Maior. in 4. d. 38.
 Laxan. fo. 2. cap. 12. num. 10 Ubi citat
 Sylvest. Card. & Peirin Lancelot. in gnom.
 Vit. rel. lib. 2. sect. 1. a. 6. Ubi citat Alex.
 & Clavaf. & de hoc ait esse casum ro-
 tundum in c. ex parte de Regul.
 Negant verò Gloss. in cap. gesta cit. & 2
 c. integritas. 32. d. 1. Decius. c. ad nostram
 cit. Oldrad. conf. 96. Angel. V. Religiosus.
 num. 29. & alij in cap. cit. ante triennium.
 c. non est. 15. q. 1. c. præsens. 20. q. 3. & c. in-
 tegratas. 32. q. 1.
 Innocent. autem, & Hostiens. in cap. 3
 super. eo. de Regul. distinguunt, ac dicunt,
 hunc quidem non posse obligari ad re-
 formationem, qui sit simplex, & non sciivit
 Regulam sui Ordinis. quam fuit profes-
 sus ad plura alia, quam viderit, aut pro-
 baverit tempore Novitatus, secus, si sit
 X x cautus

REGIA
 CARINUM
 T
 INTARIA
 EGLAS
 LLARLES
 POLICE
 III
 B